

## ШАРЛАТАНИ.

(разказъ).

Единъ добръ облѣченъ господинъ влѣзалъ въ една селска кръчма, дѣто имало доста събрани селяни. Било празниченъ день. Непознатиятъ господинъ си поржчалъ двѣ опечени пилета и едно шише отъ най-доброто вино. Щомъ хапналъ, веднага започналъ ужасно да се прѣвива и гърчи. Допрѣлъ една кърпа до страната си и казалъ, че зжбѣтъ, който прѣди 14 дня го мжчилъ, отново започналъ да го върти. Всичкитѣ селяни, които били прѣзъ туй врѣме въ кръчмата, почнали да го съжаляватъ.

Слѣдъ една минута влѣзалъ единъ фелдшеръ. Той седналъ въ единъ жгълъ на кръчмата и си поржчалъ чаша ракия. Като се научилъ за болката на нещастния господинъ, казалъ: „Азъ мога още сега да ви помогна, господине! Наплюмчете малко върха на показалеца си, потопете го сега въ този бѣлъ прахъ и слѣдъ туй го допрете до болния си зжбѣ!“

Болниятъ направилъ всичко, каквото му заповѣдалъ фелдшера, и на часа извикалъ: „Какво е това чудо! Болката като че съ прѣста се махна!“

Отъ благодарностъ той подалъ на фелдшера една петолевка и го помолилъ да яде и пие заедно съ него. Всичкитѣ селяни, които чули и гледали това, пожелали да си купятъ отъ този лѣковитъ прахъ, за да се намира въ къщи.

Слѣдъ малко врѣме фелдшерътъ продалъ повече отъ 100 пакетчета прахъ, като вземалъ за всѣко пакетче по 50 стот.

Колкото хора отъ селото страдали отъ зжби,